

Új szimfonikus bérlet, karmesterverseny Bővül a koncertkínálat Szegeden

A „Szeged” zenekari bérlet azért született, mert a hagyományos filharmóniai bérletsorozatban ekkora város igényeihez képest túl ritkán kerülhettek műsorra népszerű szimfonikus művek – mondta *Acél Ervin*.

A Filharmóniánál megvásárolható új bérletek koncertjeiről, kedvcsinálóként néhány érdekesség: az első, október 5-i hangversenyen Csajkovszkij: b-moll zongoraversenyét is előadják; a szolista Vásárhelyi születésű, jelenleg Japánban élő művész, *Hegedűs Andre*, nemzetközi versenyek díjazottja. Ugyan ezen a koncerten bemutatják Richard Strauss ritkán hallható, óriási zenei apparátust igénylő szimfonikus költeményét, a Hősi életet. A következő, november 16-i bérleti hangversenyen a Temesvári Filharmónia Szimfonikus Zenekara lép fel *Remus Georgescu* vezényletével, s a többi között igazi csemegét találunk: Berlioz Fantasztikus szimfóniáját. Januárban az idei karmesterverseny japán győztese, *Honna Tetsui* vezénnyel Szegeden, a zenekar koncertmestere, *Kosztándi István* játékaival Hacsaturján Hegedűversenye, valamint Mahler I. szimfóniája lesz műsoron.

Gregor József és Szonda Éva énekel a februári esten; a vállalkozás: Bartók „Kékszakállújának” hangversenylőadása. Beethoven-est lesz májusban, a Vaszy Kórus és szegedi ének-művészek közreműködésével. Műsoron a Coriolan nyitány és a IX. (d-moll) szimfónia.

Az „évadnyitó karmesterkursusnak” a záróakkordjainál tart a zenekar: az elmúlt egy hét alatt 32 művet játszottak a 13. kurzuson résztvevő karmesterrel. A kemény „bemelegítés” részleteit videofelvételek alapján, Acél Ervin irányításával vizualizálták az ifjú maestrok. A legtöbb Olaszországból jöttek, hárman Japánból, de volt közöttük ír, svájci és dél-afrikai is. A Szegedi Filharmonikus Egyesület szervezésében e mostani immár a harmadik volt a szegedi nemzetközi karmesterkursusok sorában.

S. E.

Arnold Bosman hangversenye

Arnold Bosman dél-afrikai születésű zongoraművész este lesz ma 19 órától a Szegedi Konzervatórium kistermében. Az Olaszországban élő művész számos jelentős díj tulajdonosa, rendszeresen koncertezik szólístaként. Bosman a Milá-

nói Scalában koncertmester, jelenleg a Szegedi Szimfonikus Zenekarnál karmesterkursuson vesz részt.

Az esti előadáson Bach, Haydn, Liszt, Rossini és Chopin művei szerepelnek.

Katona Tamás megnyitójával

Kiállítás az aradi relikviákból

Október 12-én, hétfőn délután 6 órakor a Móra Ferenc Múzeumban nyílik meg az a kiállítás, amelyen az Aradról átszállított 1848-49-es relikviákat tekintheti meg a közönség. A történelmi tárlatot a tervek szerint *Katona Tamás*, a Miniszterelnöki Hivatal államtitkára nyitja meg. Az eseményre meghívót kapott Magyarország budapesti és Románia budapesti nagykövete is.

A kiállítás megnyitását megelőzően, közönség-csalogatóul a Móra Ferenc Múzeum előtt a *MÁV Fúvószenekar* 48-as indulókat játszik majd, s az esemény látogatói *Galkó Benecétől*, a Szegedi Nemzeti Színház művésztől hallhatnak szavakat.

FOTÓ: NAGY LÁSZLÓ

Kolozsvár egyeteme Pedagógiai előadás-sorozat indul

A szegedi egyetemek jogelődje, a kolozsvári M. Kir. Ferenc József Tudományegyetem 120 évvel ezelőtt nyitotta meg kapuit; fél évszázados történetéről, a tanárképzés sajátos kolozsvári rendszeréről (különös tekintettel a piarista Calasantiummal fennálló kapcsolatra) *dr. Kékes Szabó Mihály* egyetemi docens beszél október 1-én, csütörtökön este 7-kor, a Szegedi Akadémiai Bizottság Somogyi utcai székházában.

Az előadás egy ötrészes sorozat nyitóestje. A Katolikus Egyetemisták és Főiskolások Egyesülete, a SZAB neveléstörténeti munkacsoportja és a Sík Sándor Piarista-Egyetemi Kollégium közösen szervezett pedagógiai sorozatában hallhatnak még az érdeklődők a felekezeti iskolák közelmúltjáról, jelenéről és jövőjéről – október 22-én; Egyház és oktatás címmel *dr. Mészáros István* neveléstörténészt – november 5-én; *Schneller Istvánnak*, a kolozsvári, majd a szegedi egyetem egykori professzorának sajátos filozófiai-teológiai alapozású neveléstani rendszeréről – november 12-én; a gimnáziumi zenei nevelésről – december 10-én. Az előadások tehát mindig csütörtökönként lesznek, a főnti helyszínen.

A Fausttal nyitott az Opera

FOTÓ: NAGY LÁSZLÓ

Részlet a tavalyi előadásból: Airizer Csaba és Leblanc Győző

Az operaévad Gounod remekével, a Fausttal indult tegnap, kedden este. Az Apró Attila rendezte, emlékezetes sikerű előadás sztárja az idén is Airizer Csaba (Mefiszto), a címszerepet Albert Tamás mv. éneкли. Tegnap este Gyimesi Kálmánt hallotta a közönség Valentinként, a következő, október 1-i, csütörtöki produkcióban

pedig találkozik a két Réti, apa és fia: Réti Csaba az öreg Faust szerepét, Réti Attila mv. Valentint éneкли; Brander: Altörjay Tamás. A hölgyek: Vámosy Éva (Margit), Szonda Éva (Siebel), Karikó Teréz mv. (Márta). Mindkét előadás karmestere Acél Ervin.

Az embernek való hely

Lukáts Andor Szegeden rendez

– O'Neill Utazás az éjszaka című darabjának miskolci bemutatója alkalmából arról beszélt a tévében, hogy az emberek megint tömegesen fognak járni a színházba. Mitől ilyen optimista?

– Nem optimista vagyok, hanem realista. Tapasztalatból tudom, érzem a közönség figyelméből, hogy a színház megint az a hely, ahova szívesen mennek. A tévében – talán nem egészen igazságosan – összehasonlítottam a mi mai helyzetünket egy régebbi moszkvai vendég szereplésen szerzett tapasztalatommal. Elképedten láttam, hogy az amúgy szörnyű körülmények között élő moszkvaiak miként özönlenek a színházba... Az egyetlen helyre, ahol róluk volt szó. Mivel egyre kiábrándítóbb, ami a jelenlegi Magyarországon történik, mindent átítat a politika és egyre kevésbé számít az ember – az a személyes benyomásom, hogy nagy szükségünk van a színházra.

– Miért választotta a Wesker-darabot?

– Azért, mert az apró, mindennapos emberi dolgokról van szó benné. Nem fikcióról, hanem az életről, ugyanúgy, mint az O'Neill-darabban.

– Húsz év után, két esztendővel ezelőtt kimozdult a kaposvári színházból. Összehasonlítaná a kétféle helyzetet?

– Természetesen a nagy kaposvári korszakban éreztem magamat a legjobban, amikor az a szerencse ért, hogy Komor Istvánnal, Zsámbékiel, Ascher Tamással, Babarczyval, Ács Jánossal dolgozhattam.

– Mi volt a titka a kaposvári sikernek?

– Semmi titok nem volt, csak az, hogy tehetséges színházi emberek kerültek össze. A Komor-Zsámbéki előtti korszakban elég csapnivaló előadások mentek, az évadonkénti 11–12 bemutató közül 9 volt az operett. Amikor Babarczy, Ács, Ascher kezdtek egészen másfajta stílusban operetteket csinálni, a közönség úgy

Volt lakatos, dekoratőr, a Pincészinház színpadmestere és amatőr színésze. Ma profi – színész, rendező, forgatókönyvíró. A kaposvári Csiky Gergely Színház tagja ismét – két év „szabadúszás” után. A Szegedi Nemzeti Színház főrendezője, Árkosi Árpád hívta meg vendégrendezésre. Lukáts Andor úgy döntött, Arnold Wesker Konyha című darabját állítja színpadra. Nem sokkal az október 9-i bemutató után, október 19-én még egy Lukáts-rendezést láthatunk Szegeden: az idei évaddal induló Stúdiószínházba teszi át a tavalyi miskolci O'Neill-produkciót, melynek szereplői jórészt ide szerződtek az új évadra.

A Konyha próbái a szezon elejétől tartanak a Kamaraszínházban; az alábbi interjút Lukáts Andor még a nyári szünet heteiben adta.

fogadta el az új előadásokat, mintha mindig azt látta volna. Számomra bebizonyosodott, hogy a színház milyensége, minősége semmi másról nem függ, mint a benne dolgozó művészek tehetségétől.

– Mégis azt hiszem, hogy a rendszerváltás előtti években a viszonyok maguk is – talán minálunk némileg másként, mint Moszkvában, de – színházteremtő erőként funkcionáltak. A célirányos darabválasztással, az előadásokba tűzdelt politikai utalásokkal határozottan sikert lehetett aratni; mert a jelbeszéd közönséget teremtett, s világos volt, hogy a rendszer, az idegen függőség ellen van a sokak szövetsége. Ez a helyzet megszűnt.

Milyen tendenciákat lehet ma fölfedezni a magyar színházi életben?

– Kitért a szabadság, és a helyzet sokkal kevésbé áttekinthető; most a „nagy cél” – úgy néz ki – a pénzszerzés. Egyáltalán: a talpon maradás. A színházak mégiscsincsenek reménytelen helyzetben: megadatik végre a lehetőség, hogy visszatérjenek az emberekhez. Megmutathatják a belsejét, a vért, a gyomrot, a vesét, az agyvelőt. Mindazt, ami ősidő óta változatlan az emberben. Alighanem erre lesz szükség a computerizációs örületben, az értékzavarban, a gazdasági csődben. Vissza az állandó értékek, az egyszerűség felé – ez talán a színház egyik útja. Azért mondom, hogy talán, mert mások másként gondolhatják, és nem lehet tudni, kinek lesz igaza. Mindenesetre mi, a középkorúak már megjártunk egy utat, kitaláltuk és megcsináltuk a magunk színházát, kísérleteztünk, Nyugatra fordultunk, aztán vissza... Már nem rólunk szól a dal, most a fiatalabbaknak kell kitalálni a maguk színházát. Talán ez történik mostanában, erre várunk. Nagyon érdekes lesz, legalábbis mindazoknak, akik halálukig képesek fiatalok maradni... Mert kétféle ember van: aki már 30 évesen is öreg, mert lezárt, és aki képes folyton akumulálódni.

– Ezt hogyan kell csinálni?

– Nem tudok recepteket mondani. Az ember él, és közben fölfedezi, mennyi minden érdekli. Elsősorban önmaga és a másik ember. A többi nagyjából felesleges. Úgy értem, mindazok a dolgok, amelyek sajnos szükség-szerűen körülvesznek, mint a bürokrácia, a politika, a pénz, a tárgyaink...

SULYOK ERZSÉBET